

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2018-04-09
Besvaras senast
2018-04-23

Till justitie- och inrikesminister Morgan Johansson (S)

2017/18:475 Brottlighet i tiggeriets spår

Våren närmar sig och graderna stiger i hela vårt avlånga land. Ännu är sommaren långt bort – men vi ser redan nu att gator och parker fylls med människor som lapar i sig sol, samtidigt som vi fått både sommartid och somnardäck. Många är de människor som redan nu byter kängor mot sneakers. Vintern är förbi.

Men med det varma vädret kommer också förändrade förutsättningar för människor som lever utan hus och hem. En stor grupp som berörs av detta är hitresta EU-migranter. Under vintern och hösten krävs tak över huvudet – de olagliga kåkstäderna av husvagnar och presenning har debatterats flitigt – men under våren och sommaren kan fler i stället sova utomhus. Därför kan vi förvänta oss att detta år, likt tidigare år, få se fler hitresta EU-migranter som bor i offentliga miljöer.

Med fler EU-migranter på gator och i parker ökar också problemen kopplade till deras verksamhet. Som känt från tidigare är det vanligt med illegala boplatser, att man kör runt i bilar som är avställda och att man saknar giltig försäkring. Att många EU-migranter vistas längre i Sverige än vad Europeiska unionens regler om fri rörlighet medger är särskilt problematiskt eftersom det urholkar förtroendet och acceptansen för regelverket som helhet.

Enligt en enkät som SVT genomfört kan det finnas mellan 4 000 och 5 000 personer i Sverige som tigger för sin överlevnad. Ungefär 80 procent uppges komma från Rumänien, och majoriteten uppges vara romer som är utsatta i sitt eget hemland. Utöver detta finns närliggande grupper från Bulgarien samt unga från Marocko; samtliga vistas i offentliga miljöer, lever i en utsatt situation och kopplas samman med olika typer av gatunära brottslighet, exempelvis ficktjuveri och försäljning av droger.

Med fler utsatta EU-migranter på en begränsad yta ökar också de konflikter som rör territorier och placering av människor som tigger. Det ska i sammanhanget sägas att de människor som tigger för sin överlevnad i Sverige inte är en homogen grupp utan har egna förutsättningar och ofta starka familjeband till sina medresenärer. Konkurrens och konflikt mellan grupper är inte ovanligt när man lever i en mycket utsatt situation.

Sveriges statsminister har sagt att tiggeriet i Sverige ska och måste upphöra.

Hittills har det resulterat i att avhysningsregler lättats upp, att ett samarbetsavtal med Rumänien har upprättats och att man har talat om en översyn av ordningslagen. Civilminister Ardalan Shekarabi (S) har uttalat sig positivt om ett generellt tiggeriförbud. Trots detta fortsätter problemen med brottslighet kopplad till de kringresande EU-migranterna.

Socialdemokraterna säger sig vilja få bort tiggeriet men tvekar om att förbjuda det. Det kan vara en rimlig linje om man samtidigt föreslår åtgärder som på olika sätt stävjar tiggeriet. Men än så länge har samarbetsregeringen inte lyckats komma överens om några sådana förslag.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga justitie- och inrikesminister Morgan Johansson:

1. Vilka åtgärder avser ministern och regeringen att vidta för att komma till rätta med den problematik, exempelvis människohandel och gatuvåld, som uppstår i spåret av det organiserade tiggeriet?
2. Anser ministern att dagens lagstiftning är otillräcklig och i så fall, vilka åtgärder avser ministern och regeringen att vidta för att stärka lagstiftningen?
3. Avser ministern att lägga fram ett skarpt förslag om ett nationellt tiggeriförbud under mandatperioden?

.....

Jesper Skalberg Karlsson (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders